

чомусь новому, оскільки суспільство очікує в першу чергу змін від влади, і тому стає прагматично актуальною зміна принципів і цінностей, яким це управління буде керуватися. При чому такі позитивні зміни було би добре співвіднести до обох понять державного управління: як усієї діяльності держави і як діяльності виконавчої влади.

Дячун Павло

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Овсянюк-Бердадіна О.Ф.)

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В час жорсткої конкурентної боротьби та глобалізації у підприємств прагматичною стає потреба інвестиційно-інноваційного розвитку.

Загалом інвестиціями є господарські операції, які передбачають придбання основних фондів, нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів в обмін на кошти чи майно. Під інноваціями розуміють впровадження нових форм організації управління, а також використання результатів інтелектуальної праці, технологічних розробок, спрямованих на вдосконалення діяльності підприємств.

Інвестиційні та інноваційні процеси потрібно розглядати в комплексі, що викликає необхідність побудови інноваційно-інвестиційної моделі, яка поєднує інвестиційні та інноваційні принципи, методи та механізми реалізації, критерії прийняття інноваційно-інвестиційних рішень.

Успішне втілення інноваційно-інвестиційної моделі можливе за умови:

- узгодження потреби у інноваціях та обсягах залучення інвестицій;
- оптимального поєднання очікуваного прибутку від вкладання інвестицій в інновації та потенційних ризиків і невизначеності в майбутньому періоді;
- окреслення часового лагу для впровадження нововведень, що сприяють залученню інвесторів, які усвідомлюють цінність інновацій.

Сприятливі передумови для інноваційного розвитку досягаються завдяки ресурсозабезпеченості підприємства. Екстенсивний шлях

розвитку економіки призводить до неефективного використання ресурсів, а внаслідок цього – до нестачі ресурсів. Ощадливе використання ресурсів забезпечує формування конкурентоспроможного інноваційного потенціалу, що стимулює розвиток суб'єктів господарювання [4, с.457].

Інвестиційно-інноваційний розвиток підприємств України повинен базуватися на проактивній участі держави; визначенні пріоритетних сфер для інвестування; обранні ефективної стратегії економічного зростання підприємств; ефективному моніторингу ринкового середовища та реальної й потенційної ресурсозабезпеченості підприємства.

На сьогодні, основними перешкодами на шляху інвестиційно-інноваційного розвитку українських підприємств є відсутність належної державної підтримки, економічна та політична нестабільність та корупція в сфері державного управління. Дані проблеми потребують негайного вирішення. Підприємства за умови структурних і функціональних змін економіки завдяки інвестуванню в інновації можуть досягти високих результатів, зокрема зростання прибутку та збільшення обсягу виробництва продукції.

Література

1. Прахалад К. *Майбутнє конкуренції. Творення унікальної цінності спільно з клієнтами* / Прахалад К., К. Рамасвами, Венкат. - Пер. з англ. – К.: Вид-во Олексія Капусти (підрозділ "Агенції "Стандарт"), 2005. – 258с.
2. Стефік М. *Прориви історії та стратегії радикальних інновацій* / Стефік М., Стефік Б. – К.: Видавництво Олексія Капусти (підрозділ Агенції "Стандарт"), 2005. – 322 с.
3. Чухрай Н.І. *Формування інноваційного потенціалу підприємства: маркетингове і логістичне забезпечення: Монографія* / Чухрай Н. – Л.: Вид-во НУ "ЛП", 2002. – 315 с.
4. Ілляшенко С. М. *Управління інноваційним розвитком: проблеми, концепції, методи: навч. Посібн.* / С. М. Ілляшенко. — Суми: ВТД «Університетська книга», 2003. - 581 с.